

RESUM

William Legrand vivia a una illa prop de Charleston, un dia quan el seu amic arribà li digue que havia trobat un magnífic exemplar d'escarabat, però com se l'havia deixat a un conegut no podia mostrar-li-lo, aleshores decidí dibuixar-lo i com no trobà cap paper el dibuixà a un pergamí que portava a la butxaca, quan li lo ensenyà al seu amic es va burlar dient que no sabia dibuixar i pareixia un calabera, Legrand es va enfadar li agafà el paper i desobte es quedà blanc, aleshores l'amic decidí anar-se'n.

Passats uns dies, Júpiter portà una carta a casa de l'amic del seu amo i li digué que des de que trobà l'escarabat feia molt mala cara i pareixia malalt, després l'entregà la carta que llegí amb interes, deia que tenia que anar a ajudar-lo i després se'n anà amb el negre.

Quan arribaren trobaren a Legrand esperant-los, i disposat per a partir en busca d'un tresor, el seu amic i Júpiter creien que s'havia tornat boig, atravesaren bona part de l'illa i no els volia dir res de les raons que el feien anar cap allà.

Arribaren a un arbre i Legrand demanà al seu criat que pujara fins la séptima branca, portant l'escarabat. Quan arribà trobà una calabera enganxat a la branca i Legrand li digué que introduïra l'escarabat pel forat de l'ull esquerre, on caigué l'animal Legrand va fer un cercle i contà cinquanta pasos, allí es van posar a cabar, Legrand molt extasiat, però els seus dos companys per seguir-le la corrent.

Quan portaven molt escabat, com no havien trobat res Començaren a anar-se'n pel camí de tornada, quan Legrand que estava molt trist s'abalançà damunt de Júpiter i cridant li preguntà per quin forat havia introduït l'escarabat, el criat que no sabia diferenciar el dret de l'esquerra havia introduït l'animal pel forat dret.

Legrand va fer uns calculs i dibuixà un altre cercle, on es van posar a cabar, aquesta vagada el seu amic sentia l'excitació del moment, van cabar molt i es van trobar dos esquelets i una anella, que després de molt d'esforç els conduí a un cofre, pesava tant que no podien sacar-lo, i van tenir que obrir-lo, i quan el feren es van trobar amb on impresionable tressor, s'ompliren les butxaques i se'n anaren cap a la casa, deixant el gos de Legrand vigilant el cofre.

Després de dues hores mentre les quals els tres homes havien sopat i descansat després de l'esforç fet, tornaren amb sacs per a portar el botí. Ompliren els sacs i amb ells al muscle tornaren a la cabanya a la que vivia Legrand, allí van contar un poc per damunt el valor del tressor, un millio i mig de dolars.

Després Legrand va contar al seu amic com va descobrir el tressor: el dia que arreplegà l'escarabat i el seu amic anà a vore-lo, va fer-li un dibuix a un pergamí, quan ell dibuixà l'escarabat el pergamí no tenia res dibuixat, pero al passar-li-lo al seu amic l'acostà al foc i amb el calor va eixir una escriptura secreta, era una calavera, i quan el seu amic se'n anà i Júpiter es va dormir ell investigà exposant el pergamí a calor i descobrí un dibuix d'un cabrit, de seguida el relacionà amb el capità Kidd, i les seues històries sobre tressors amagats, també trobà un text en clave, i després de descifrar-lo, tot començà a tenir sentit, va fer el que deien les instruccions i arribà a un arbre amb una calavera, després d'això el seu amic entenguè la historia. Van estar comentant i van suposar que els esquelets de la fosa els va matar Kidd i eren els homes que l'havien ajudat a enterrar el cofre.

VOCABULARI

Fotja: ocell de plomatge negre amb una placa còrnia al frony, freqüent a les vores

dels llacs

Misantropia: tindre aversió al tracte amb les persones

Pujol: menuda elevació del terreny formant cim

Tuliper: Arbre d'origen americà

Zel: interes ardent o actiu per una causa o persona

Maragda: pedra fina de color verd i gran duresa

Indret: Paratge, lloc

OPINIÓ PERSONAL

La narrativa es molt bona i conta la historia de manera que tothom pot entendre-la, però dona sensació d'oscuretat, de tristesa, encara que es desarrotge a una illa, lo que li dona un escenari idíllic, la manera de contar-ho, les paraules, l'estil de l'escriptor es massa negre.

Encara que era l'habitual a l'època en que es va escriure la novela, crec que l'escriptor s'haguera pogut estalviar els matços racials a la figura de Júpiter i el comportament que li brinden el demes personatges de la historia.

Envolta massa el cercle al voltant dels tres o quatre, si tenim en compte el gos, personatges. I no et porta fora de lo que es la realitat de l'època, amb els seus conflictes socials, reflexats quan diut que Legrand se'n anà per no pasar vergonya per ser pobre.

L'escarabat d'or

Edgar Allan Poe

Beatriz Gómez Martínez

nº 17 IºB B.U.P.